

משי א'וקו אני וסיבא שלי

פרק 10

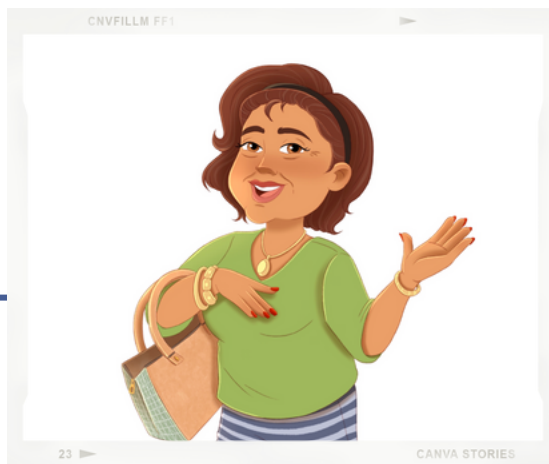

FOAM_ART

הקצנה

קוראים לי מזוי, למה מזוי? על שם סבתא מזל.
 סבתא מזל ואני תמיד היינו יחד,
 בשמחות שלי היא חיבקה ונישקה אותי,
 ברגעים הקשים חיבקה אותי ועטפה אותי בחום ואהבה,
 המילים שלה והאמונה שלה טמונות בי.
 סבתא מזל היתה אישה מצחיקה מאוד,
 ויש לי אינספור חוויות איתה.
 לכן, יום אחד כשהיא ניפרדה ממני
 והשאירה בי חלל כל כך גדול,
 פשוט התחלתי לכתוב...
 מה בדיה בסיפורים, ומה אמת?
 אני אצטט את המשפט
 "שבכל צחוק יש גם קצת אמת".
 שתהיה לכם קריאה נעימה.

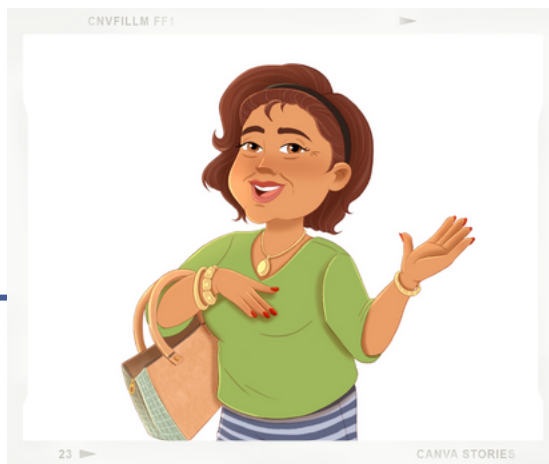

פיק 10 רוקי נעלם

סבתא קמה מוקדם בבוקר, העמידה סירים, שטפה את הרצפה, ישיבה בפינת השולחן עם כוס קפה וחשבה לעצמה: עץ המנגו בגינה היה צריך כבר לתת פרי, אלך לראות אם יש מנגו שנשר מהעץ. סבתא מזל יצאה לגינה, והכלב רוקי אחריה. כשסבתא ראתה שהעץ לא הניב פירות, היא נעצבה והמשיכה בעבודות הבית.

לקראת הצהריים הגעתי אל סבתא ושאלתי אותה, "איפה רוקי?" "בגינה", היא אמרה לי. יצאתי לגינה, ולא מצאתי ואת רוקי. ניגשתי אל סבתא ואמרתי לה, "סבתא, רוקי נעלם." "חכי רגע", היא אמרה, יצאה למרפסת וצעקה: "רוקי!" אין קול ואין עונה. רוקי באמת נעלם. סבתא הוציאה לנו לחצר עוף, אורז ובקבוקי שתייה, והניחה גם אוכל בצלחת של רוקי. היא צעקה שוב, "רוקי!" אבל הוא לא בא. "אל תדאגי", סבתא אמרה לי, "תכף הוא יבוא. הוא בטח משחק עם החברים שלו בגינת המשחקים." עברה שעה, ורוקי לא בא. עברו שעתיים, ועדין רוקי לא נראה באופק.

וסבתא שוב אמרה לי, "אל תדאגי, הוא יחזור."

פיקס 10 רוקי נאלם

עברה עוד שעה... ופתאום שמעתי רשרושים מכיוון המדרכה. וטוק-טוק-טוק, קולות צעדים... ראיתי את רוקי מתנשף וסוחב בין שיניו שקית שנראתה כבדה. צעקתי אל סבתא, "הוא הגיע, הוא כאן!" רוקי נכנס לבית, אבל בעקבותיו הגיע גם טוביה, השכן שגר בכניסה לשכונה. הוא רץ אחרי רוקי וצעק: "גנב!!!"

נכנסתי מהר הביתה וקראתי לסבתא. היא יצאה החוצה. קודם הגישה לרוקי מים, ואחר כך פנתה אל טוביה ואמרה לו שיהיה בשקט. רוקי קפץ על סבתא באושר. "מה הבאת לי?" שאלה סבתא. היא פתחה את השקית וראתה חמישה מנגואים גדולים. "וואו, רוקי, איזו הפתעה! איזה אושר!" קראה סבתא מזל. וטוביה צעק: "זה שלי! הוא לקח את המנגו מהעץ שלי!!!"

"טוביה, ענתה לו סבתא. "לא למדת בבית הספר לחלוק?" כשנותנים, גם מקבלים... והנה רוקי דאג לזקנה כמוני – למה אתה לא דואג לשכנים שלך ולומד לחלוק?!"

טוביה התחיל לגמגם, אמר, "סליחה..." והלך. סבתא פנתה אלי ואמרה, "את רואה, אמרתי לך שרוקי יחזור. עכשיו בואי נלך לאכול מנגו מתוק, קצת אוכל לנשמה..."

סבתא לא אכלה קצת מנגו אלא הרבה מנגו! ואז נרדמה עד הבוקר.